

Vastaan Martin, jonka nimeä en tietysti vielä tässä vaiheessa voinut oikeasti tietää, vilkutukseen yhdellä kädellä, ja työnnän toisella kädellä pistoolini selkäpuolelle, housunkauluksen sisään. Kajuutan seinä on putsattu enimmistä roiskeista, mutta uunituore ja hitaasti kylmenevä raato makaa lattialla, peitteen alla. En ole kutsumassa edes jahtia ohjastavaa seksipommia luokseni kahvittelemaan, joten nousen kannelle. - Olen Puolustusvoimain asialla, ilmoittaa paskaiseen villapuseroon pukeutunut, juopuneen oloinen veneilijä. Olet poistunut kansainvälisiltä vesiltä, eikä tätä merialuetta ole tarkoitettu huvialuskäyttöön. - Niin mitä? - Meidän on valitettavasti otettava aluksesi hinaukseen, ja kuljetettava se lähimmälle lentotukialukselle. - Tota... me olemme Näsijärvellä. Järvellä. Ei tänne mahdu lentotukialusta. - Nyt sinä puhut aivan järjettömiä. ...sanoo Martti, ja astelee jahtina laidalle, aivan viereeni. Veneemme koskettavat toisiaan, ja pystyn haistamaan Martin hikiset vaatteet ja kaljanhajuisen hengityksen. - Maria, olisitko niin ystävällinen? Fantastisen näköinen brunette pyöräyttää silmiään kyllästyneen näköisenä, ja avaa nopeilla kädenliikkeillä valkoisen takkinsa. Suurten, valkoisten rintojen nännit osoittavat jonnekin horisontin yläpuolelle. Lasitun ihastelemaan luonnon kauneutta. Samalla Martti tekee hämmästyttävän nopean ja ketterän urheilusuorituksen. En ehdi edes miettimään kannattaisiko minun kääntää katseeni noista jumalaisista maitorauhasista, kun ohimooni kajahtava jakoavain käynnistää seismisen kakogonian kalloni sisällä. Kaadun suorilta jaloilta selälleni. Silmäluomeni sulkeutuvat kuin esiriput juuri ennen kuin takaraivoni kolahtaa veneen kannelle.